

DIRECTIVA PARLAMENTULUI EUROPEAN ^a I A CONSILIULUI NR. 76/2000/CE

din 4 decembrie 2000

privind la incinerarea de^o eurilor

PARLAMENTUL EUROPEAN ^a I CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special art. 175 alin. (1),

având în vedere propunerea Comisiei¹,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social²,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor³,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută în art. 251 din Tratat⁴, având în vedere proiectul comun aprobat de comitetul de conciliere la 11 octombrie 2000,

întrucât:

- (1) Unul din obiectivele celui de-al cincilea program comunitar de politică și de acțiune pentru mediul înconjurător și dezvoltare durabilă „spre o dezvoltare durabilă”, completat de Decizia 2179/98/CE, privind reexaminarea sa⁵, este de a nu depăși cantitățile și limitele critice ale anumitor substanțe poluante, ca de exemplu oxizii de azot (NOX), dioxidului de sulf (SO₂), metalele grele și dioxinele, iar în ceea ce privește calitatea aerului, obiectivul este asigurarea protecției efective a fiecărei persoane împotriva riscurilor de sănătate identificate implicate de poluarea atmosferică. Același program vizează pe de altă parte reducerea emisiilor de dioxine provenind din surse identificate cu 90% până în anul 2005 (nivelul 1985) și reducerea a emisiilor de cadmiu (Cd), de mercur (Hg) și de plumb (Pb) din toate sursele cu cel puțin 70% în 1995.
- (2) Protocolul privind substanțele organice poluante persistente, semnat de Comunitate în cadrul convenției privind poluarea atmosferică transfrontalieră la mare distanță, elaborată de Comisia Economică pentru Europa a ONU, fixează valoarea limită juridic obligatorie pentru emisiile de dioxine și de furani la 0,1 ng/m³ TE (Toxicity Equivalents) pentru instalațiile în care se incinerează mai mult de trei tone de deșeurile municipale solide pe oră, la 0,5 ng/m³ TE pentru instalațiile în care se incinerează mai mult de o tonă de deșeurile de origine medicală pe oră, și 0,2 ng/m³ TE pentru cele în care se incinerează mai mult de o tonă de deșeurile periculoase pe oră.
- (3) Protocolul privind metalele grele semnat de Comunitate în cadrul convenției privind poluarea atmosferică transfrontalieră la mare distanță, elaborată de către Comisia

¹ JO C 13, 17.01.1998, p. 6 și JO C 372, 02.12.1998, p. 11.

² JO C 116, 28.04.1999, p. 40.

³ JO C 198, 14.07.1999, p. 37.

⁴ Avizul Parlamentului European, 14 aprilie 1999 (JO C 219, 30.07.1999, p. 249), Poziția Comună a Consiliului, 25 noiembrie 1999 (JO C 25, 28.01.2000, p. 17) și Decizia Parlamentului European din 15 martie 2000 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial). Decizia Parlamentului European din 16 noiembrie 2000 și Decizia Consiliului din 20 noiembrie 2000.

⁵ JO C 138, 17.5.1993, p. 1 și JO L 275, 10.10.1998, p. 1.

Economică pentru Europa a ONU, fixează valoarea limită juridic obligatorie la 10 mg/m³ pentru emisiile de particule rezultate din incinerarea deșeurilor de origine medicală și a deșeurilor periculoase, la 0,05mg/m³ pentru emisiile de mercur rezultate din incinerarea deșeurilor periculoase și la 0,08mg/m³ pentru emisiile de mercur rezultate din incinerarea deșeurilor municipale.

- (4) Centrul internațional de cercetare asupra cancerului și Organizația Mondială a Sănătății indică faptul că anumite hidrocarburi aromatice policiclice (HAP) sunt cancerigene. În consecință, statele membre pot fixa limite pentru emisiile de HAP, printre ceilalți poluanți.
- (5) Conform principiilor de subsidiaritate și de proporționalitate prevăzute în art. 5 din Tratat, este necesar să se desfășoare acțiuni la nivelul Comunității. Principiul prudenței constituie baza care permite adoptarea de măsuri ulterioare. Prezenta directivă se limitează la stabilirea exigențelor minime pe care trebuie să le îndeplinească instalațiile de incinerare și de coincinerare.
- (6) În plus, art. 174 prevede că politica de mediu a Comunității contribuie la protecția sănătății oamenilor.
- (7) În consecință, un nivel ridicat de protecție a mediului înconjurător și a sănătății oamenilor necesită stabilirea și menținerea unor condiții de exploatare, exigențe tehnice și valori limită pentru emisii stricte în instalațiile de incinerare sau coincinerare a deșeurilor în cadrul Comunității. Aceste valori limită ar trebui să prevină sau să limiteze pe cât se poate impactul negativ asupra mediului și riscurile care rezultă pentru sănătatea oamenilor.
- (8) Comunicarea Comisiei privind reexaminarea strategiei comunitare privind gestionarea deșeurilor plasează prevenirea în fruntea priorităților, urmată de reutilizarea și valorificarea, și în ultimul rând de eliminarea fără pericole a deșeurilor. În Rezoluția sa din 24 februarie 1997 asupra unei strategii comunitare pentru gestionarea deșeurilor¹, Consiliul a reafirmat convingerea sa că prevenirea vizând reducerea producției de deșeurii și a proprietăților lor periculoase ar trebui să fie prima prioritate a oricărei politici raționale privind deșeurile.
- (9) În Rezoluția sa din 24 februarie 1997, Consiliul insistă de asemenea asupra importanței disponibilității unor criterii comunitare privind utilizarea deșeurilor, asupra necesității de a putea aplica norme de emisie corespunzătoare instalațiilor de incinerare, asupra necesității de a prevedea măsuri de supraveghere pentru instalațiile de incinerare existente, și asupra necesității demarării de către Comisie a lucrărilor în vederea modificării legislației comunitare privind incinerarea deșeurilor cu valorificare energetică pentru prevenirea transporturilor la scară largă a deșeurilor destinate incinerării sau coincinerării în cadrul Comunității.
- (10) Este necesar ca toate instalațiile de incinerare sau coincinerare a deșeurilor să fie supuse unor reguli stricte pentru a evita mișcările transfrontaliere a deșeurilor către instalații care pot funcționa la costuri mai mici pentru că nu trebuie să respecte standarde de mediu la fel de stricte.

¹ JO C 76, 11.03.1997, p. 1.

- (11) Comunicarea Comisiei: „Energie pentru viitor: sursele de energie regenerabile; Cartea albă stabilind o strategie și un plan de acțiune comunitare” ține cont, în special, de utilizarea biomasei în scopuri energetice.
- (12) Directiva 96/61/CE a Consiliului¹ stabilește un dispozitiv pentru prevenirea și reducerea integrate ale poluării, care ține cont în mod integrat de toate aspectele comportamentului instalațiilor din punctul de vedere al mediului. Instalațiile de incinerare a deșeurilor municipale a căror capacitate este mai mare de trei tone pe oră și instalațiile de eliminare sau de valorificare a deșeurilor periculoase cu o capacitate mai mare de zece tone pe zi intră sub incidența Directivei 96/61/CE.
- (13) Respectarea valorilor limită de emisie stabilite prin prezenta directivă ar trebui considerată ca o condiție necesară, dar nu suficientă, pentru a asigura respectarea cerințelor Directivei 96/61/CE. În scopul respectării acestor cerințe, ar putea fi necesare o nouă diminuare a valorilor limită de emisie pentru substanțele poluante prevăzute de prezenta directivă, impunerea de valori limită de emisie pentru alte mijloace și alte grupuri de substanțe și adoptarea altor măsuri corespunzătoare.
- (14) În ultimii zece ani a fost dobândită o experiență industrială privind punerea în practică a unor tehnici care permit reducerea emisiei de substanțe poluante provenind de la instalațiile de incinerare.
- (15) Directivele Consiliului 89/369/CEE² și 89/429/CEE³ privind prevenirea și reducerea poluării atmosferice provenite din instalațiile de incinerare a deșeurilor municipale, au contribuit la reducerea și menținerea controlului asupra emisiilor produse de instalațiile de incinerare. În momentul de față ar trebui adoptate reguli mai stricte. În consecință, ar trebui abrogate directivele în cauză.
- (16) Distincția între deșuri periculoase și deșuri nepericuloase se bazează în principal pe caracteristicile deșeurilor înainte de incinerare sau co-incinerare, și nu pe diferențele dintre emisii. Incinerarea sau co-incinerarea deșeurilor periculoase și nepericuloase ar trebui să respecte aceleași valori limită de emisie, dar ar trebui menținute tehnici și condiții diferite de incinerare sau de co-incinerare și măsuri diferite de control la recepția de diverse deșuri.
- (17) Pentru punerea în aplicare a prezentei directive, statele membre ar trebui să țină seama de Directiva Consiliului 1999/30/CE din 22 aprilie 1999 de stabilire a valorilor limită pentru dioxidul de sulf, dioxidul de azot și oxizii de azot, particulele și plumbul din aerul ambiant⁴.
- (18) Incinerarea deșeurilor periculoase cu un conținut de substanțe organice halogenate, exprimate în clor mai mare de 1%, trebuie să îndeplinească anumite condiții de exploatare pentru ca substanțele organice poluante, ca de exemplu dioxinele, să fie distruse pe cât posibil.
- (19) Incinerarea deșeurilor care conțin clor produce reziduuri în gazele de eșapament. Aceste reziduuri trebuie tratate astfel încât cantitatea și nocivitatea lor să fie reduse la minimum.

¹ JO L 257, 10.10.1996, p.26.

² JO L 163, 14.06.1989, p.32. Directivă modificată ultima dată de Actul de aderare din 1994.

³ JO L 203, 15.07.1989, p. 50. Directivă modificată ultima dată de Actul de aderare din 1994.

⁴ JO L 163, 29.06.1999, p. 41.

- (20) Pentru anumite substanțe poluante, pot exista motive pentru adoptarea unor derogări bine determinate de la valorile limită de emisie, pentru o perioadă limitată și în anumite condiții.
- (21) Ar trebui să se stabilească criteriile pentru anumite fracțiuni combustibile extrase din deșeurile nepericuloase care nu pot fi reciclate, cu scopul de a face posibilă autorizarea reducerii frecvenței măsurărilor periodice.
- (22) Un text unic privind reciclarea deșeurilor va îmbunătăți claritatea juridică și forța executorie. Ar trebui să existe o directivă unică pentru incinerarea și coincinerarea deșeurilor periculoase și nepericuloase, care să țină cont în totalitate de fondul și de forma Directivei Consiliului 94/67/CE din 16 decembrie 1994 privind incinerarea deșeurilor periculoase¹. În consecință, ar trebui abrogată și Directiva 94/67/CE.
- (23) Art. 4 din Directiva Consiliului 75/442/CEE din 15 iulie 1975 privind deșeurile² cere statelor membre să ia măsurile necesare pentru a se asigura că deșeurile vor fi valorificate sau eliminate fără a pune în pericol sănătatea oamenilor și fără a prejudicia mediul. În acest scop, art. 9 și 10 din directiva în cauză prevăd că orice instalație sau întreprindere care tratează deșuri trebuie să obțină un permis de la autoritățile competente care să indice, printre altele, precauțiile care trebuie luate.
- (24) Cerințele de recuperare a căldurii produse prin procesul de incinerare sau de coincinerare și de reducere la minimum a reziduurilor obținute prin exploatarea instalațiilor de incinerare sau de coincinerare vor contribui la realizarea obiectivelor definite în art. 3 din Directiva 75/442/CEE privind ierarhizarea deșeurilor.
- (25) Instalațiile de incinerare sau de coincinerare care tratează doar deșuri animale prevăzute de Directiva 90/667/CEE³, nu intră sub incidența prezentei directive. Comisia intenționează să propună o modificare a condițiilor definite de directiva în cauză în vederea stabilirii unor standarde ridicate de mediu pentru incinerarea și coincinerarea deșeurilor animale.
- (26) Permisul eliberat pentru o instalație de incinerare sau de coincinerare ar trebui de asemenea să satisfacă orice cerință aplicabilă prevăzută de Directivele 91/271/CEE⁴, 96/61/CE, 96/62/CE⁵, 76/464/CEE⁶ și 99/31/CE⁷.

¹ JO L 365, 31.12.1994, p. 34.

² JO L 194, 25.07.1975, p. 39. Directivă modificată ultima dată de Decizia Comisiei 96/350/CE (JO L 135, 06.06.1996, p. 32).

³ Directiva Consiliului 90/667/CEE din 27 noiembrie 1990 de adoptare a normelor sanitare pentru eliminarea și procesarea deșeurilor animale, pentru comercializarea acestora și pentru protecția împotriva agenților patogeni a alimentelor pentru animale, de origine animală sau pe bază de pește, și de modificare a Directivei 90/425/CEE (JO L 363, 27.12.1990, p. 51). Directivă modificată ultima dată de Actul de aderare din 1994.

⁴ Directiva Consiliului 91/271/CEE din 21 mai 1991 privind tratarea apelor urbane reziduale (JO L 135, 30.05.1991, p. 40). Directivă modificată de Directiva 98/15/CE (JO L 67, 07.03.1998, p. 29).

⁵ Directiva Consiliului 96/62/CE din 27 septembrie 1996 privind evaluarea și gestionarea calității aerului ambiant (JO L 296, 21.11.1996, p. 55).

⁶ Directiva Consiliului 76/464/CEE din 4 mai 1976 privind poluarea cauzată de anumite substanțe periculoase deversate în mediul acvatic al Comunității (JO L 129, 18.05.1976, p. 23). Directivă modificată ultima dată de Actul de aderare din 1994.

⁷ Directiva Consiliului 1999/31/CE din 26 aprilie 1999 privind depozitarea deșeurilor în rampe (JO L 182, 16.07.1999, p. 1).

- (27) Nu ar trebui să se permită ca prin coincinerarea de°eurilor în instalații care nu sunt destinate în special incinerării de de°euri să crească emisiile de substanțe poluante în volumul de gaze de e°apament corespunzător unei asemenea coincinerări, într-o măsură mai mare decât cea permisă pentru instalațiile de incinerare special prevăzute în acest scop. Acest tip de coincinerare ar trebui deci să facă obiectul unor limitări corespunzătoare.
- (28) Sunt necesare tehnici de măsurare perfecționate pentru supravegherea emisiilor pentru a asigura respectarea valorilor limită de emisie pentru substanțele poluante.
- (29) Introducerea de valori limită de emisie pentru reziduurile de ape uzate, provenite din curățarea gazelor de e°apament produs de instalații de incinerare și coincinerare, va limita transferul de poluanți din aer în apă.
- (30) Ar trebui prevăzute dispoziții pentru situațiile în care valorile limită de emisie sunt depășite, precum și pentru întreruperi, pene și disfuncționalități tehnice inevitabile ale sistemelor de epurare sau de măsurare.
- (31) Pentru a asigura transparența procedurii de acordare a permiselor în întreaga Comunitate, publicul ar trebui să aibă acces la informații, pentru a putea interveni în luarea deciziilor privind solicitarea unor permise noi și actualizarea ulterioară a acestora. Publicul ar trebui de asemenea să aibă acces la rapoartele asupra funcționării și controlului instalațiilor care incinerează mai mult de trei tone de de°euri pe oră, cu scopul de a fi informați asupra efectelor potențiale asupra mediului și asupra sănătății oamenilor.
- (32) Pe baza experienței acumulate prin punerea în aplicare a prezentei directive, Comisia ar trebui să prezinte Parlamentului European și Consiliului un raport privind cunoștințele științifice noi acumulate, evoluția tehnologică, progresele realizate în domeniul tehnicilor de control asupra emisiilor, experiența acumulată în gestionarea de°eurilor și exploatarea instalațiilor și evoluția cerințelor de mediu, pentru a propune, dacă este cazul, adaptări ale deciziilor pertinente din prezenta directivă.
- (33) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentei directive se adoptă în conformitate cu Decizia Consiliului 1999/468/CE din 28 iunie 1999 de stabilire a modalităților de exercitare a competențelor executive conferite Comisiei¹.
- (34) Statele membre ar trebui să adopte reglementări privind sancțiunile aplicabile în caz de încălcare a dispozițiilor prezentei directive și să se asigure că acestea sunt aplicate. Aceste sancțiuni ar trebui să fie efective, proporționate și disuasive,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Primul articol

Obiective

Prezenta directivă are ca obiect prevenirea sau limitarea pe cât posibil a efectelor negative ale incinerării și coincinerării de de°euri asupra mediului și în special poluarea datorată emisiilor în aer, sol, apele de suprafață și apele subterane, precum și a riscurilor pe care acestea le implică pentru sănătatea oamenilor.

¹ JO L 184, 17.07.1999, p. 23.

Acest obiectiv trebuie atins prin impunerea unor condiții de exploatare și a unor cerințe tehnice stricte, prin stabilirea de valori limită de emisie pentru instalațiile de incinerare și de coincinerare de deșeurii din Comunitate și prin respectarea în egală măsură a cerințelor din Directiva 75/442/CEE.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

- (1) Prezenta directivă se aplică instalațiilor de incinerare și coincinerare.
- (2) Sunt totuși excluse din domeniul de aplicare al prezentei directive, următoarele instalații:
 - (a) instalații în care se procesează exclusiv următoarele deșeurii:
 - (i) deșeurii vegetale agricole și forestiere;
 - (ii) deșeurii vegetale provenind din industria alimentară, dacă se valorifică căldura produsă;
 - (iii) deșeurii vegetale fibroase rezultate din producția de celuloză virgină și din producția de hârtie obținută din celuloză, dacă sunt coincinerate la locul de producere și dacă este valorificată căldura produsă.
 - (iv) deșeurii de lemn, cu excepția celor care sunt susceptibile de a conține compuși organici halogenați sau metale grele în urma unui tratament cu conservanți pentru lemn sau a placării, incluzând, în special, deșeurile de lemn de acest tip provenind din deșeurii de construcție sau de demolare;
 - (v) deșeurii de plută;
 - (vi) deșeurii radioactive;
 - (vii) carcase de animale, prevăzute de Directiva 90/667/CEE, fără a aduce atingere modificărilor sale viitoare;
 - (viii) deșeurii rezultate din prospectarea și exploatarea resurselor de petrol și gaz provenind de la instalațiile maritime și incinerate la bordul acestora;
 - (b) instalații experimentale de cercetare, de dezvoltare și de testare vizând ameliorarea procesului de incinerare și care procesează mai puțin de 50 de tone de deșeurii pe an.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentei directive, se înțelege prin:

- (1) „deșeu”: orice deșeu solid sau lichid conform definiției din art. 1 lit. (a) din Directiva 75/442/CEE;

- (2) „de°eu periculos”: orice de°eu solid sau lichid conform defini°iei din art. 1 alin. (4) din Directiva Consiliului 91/689/CEE din 12 decembrie 1991 privind de°eurile periculoase¹.

Cerin°ele specifice privind de°eurile periculoase din prezenta directivã nu se aplicã urmãtoarelor de°euri periculoase:

- (a) de°euri lichide combustibile, inclusiv uleiurile uzate definite în art. 1 din Directiva Consiliului 75/439/CEE din 16 iunie 1975 privind eliminarea uleiurilor uzate², cu condi°ia ca ele sã îndeplineascã urmãtoarele criterii:

- (i) con°inutul masic de hidrocarburi aromatice policlorurate, de exemplu de policlorobifenili (PCB) sau de pentaclorofenol (PCP), nu depã°e°te concentra°iile stabilite de legisla°ia comunitarã în domeniu;
- (ii) aceste de°euri nu devin periculoase con°inând al°i constituan°i enumera°i în anexa II la Directiva 91/689/CEE în cantita°i sau concentra°i care nu sunt compatibile cu realizarea obiectivelor fixate în art. 4 din Directiva 75/442/CEE, °i
- (iii) puterea lor calorificã netã atinge cel pu°in 30MJ pe kilogram,

- (b) orice de°eu lichid combustibil, care, în gazele care rezultã direct din arderea sa, nu poate genera alte emisii decãt cele provenind din arderea combustibilului gazos definit în art. 1 alin. (1) din Directiva Consiliului 93/12/CEE³, sau o concentra°ie de emisii mai mare decãt a celor provenind din arderea combustibilului gazos definit astfel;

- (3) „de°euri municipale în amestec”: de°eurile menajere precum °i de°euri provenind din activita°i comerciale, industriale °i administrative care, prin natura °i compozi°ia lor sunt similare de°eurilor menajere, dar cu excep°ia frac°iunilor prevãzute în anexa la Decizia Comisiei 94/3/CE⁴, pozi°ia 2001, care sunt colectate separat la sursã °i cu excep°ia altor de°euri men°ionate la pozi°ia 2002 din anexa în cauzã;

- (4) „instala°ie de incinerare”: orice echipament sau unitate tehnicã fixã sau mobilã destinatã în mod specific tratamentului termic al de°eurilor, cu sau fãrã recuperarea cãldurii produse prin ardere. Prin tratament termic se în°elege incinerarea prin oxidare sau orice alt procedeu de tratament termic, de exemplu piroliza, gazificarea sau tratamentul plasmatic, în mãsura în care substan°ele rezultate sunt apoi incinerate.

Prezenta defini°ie include amplasamentul °i ansamblul instala°iei formate din toate liniile de incinerare, instala°iile de recep°ie, de depozitare °i de tratare prealabilã a de°eurilor pe amplasament; sistemele sale de alimentare cu de°euri, combustibil °i aer; cazanul; instala°iile de tratare a gazelor de e°apament; pe amplasament, instala°iile de tratare sau de depozitare a reziduurilor °i a apelor reziduale, co°ul de fum; aparatele °i sistemele de comandã ale opera°iunilor de incinerare °i de înregistrare °i supraveghere a condi°iilor de incinerare;

¹ JO L 377, 31.12.1991, p. 20. Directivã modificatã de Directiva 94/31/CE (JO L 168, 02.07.1994, p. 28).

² JO L 194, 25.07.1975, p. 23. Directivã modificatã ultima datã de Actul de aderare din 1994.

³ Directiva Consiliului 93/12/CEE din 23 martie 1993 privind con°inutul de sulf al anumitor combustibili lichizi (JO L 74, 27.03.1993, p. 81). Directivã modificatã ultima datã de Directiva 1999/32/CE (JO L 121, 11.05.1999, p. 13).

⁴ Decizia Comisiei 94/3/CE din 20 decembrie 1993 stabilind o listã a de°eurilor în aplicarea art. 1, lit. (a) din Directiva Consiliului 75/442/CEE privind de°eurile (JO L 5, 07.01.1994, p. 15).

(5) „instalație de coincinerare”: o instalație fixă sau mobilă al cărei obiectiv esențial este producerea de energie sau de produse materiale °i:

— care utilizează de°uri drept combustibil obi°nuit sau suplimentar, sau

— în care de°urile sunt supuse unui tratament termic în vederea eliminării lor.

Dacă coincinerarea are loc astfel încât obiectivul esențial al instalației nu este producerea de energie sau de produse materiale, ci mai degrabă aplicarea unui tratament termic de°urilor, instalația trebuie considerată ca o instalație de incinerare în sensul lit. (4) .

Prezenta definiție include amplasamentul °i ansamblul instalației formate din liniile de coincinerare, instalațiile de recepție, de depozitare, de tratare prealabilă a de°urilor pe amplasament; sistemele sale de alimentare cu de°uri, combustibil °i aer; cazanul; instalațiile de tratare a gazelor de e°apament; pe amplasament, instalațiile de tratare sau de depozitare a reziduurilor °i a apelor reziduale; co°ul de fum; aparatele °i sistemele de comandă ale operațiilor de incinerare °i de înregistrare °i supraveghere a condițiilor de incinerare;

(6) „instalație de incinerare sau de coincinerare existentă”: o instalație de incinerare sau coincinerare :

(a) care este în activitate °i pentru care a fost eliberat un permis în conformitate cu legislația comunitară în vigoare înainte de 28 decembrie 2002, sau

(b) care este autorizată sau înregistrată în vederea incinerării sau coincinerării °i pentru care a fost eliberat un permis înainte de 28 decembrie 2002, în conformitate cu legislația comunitară în vigoare, cu condiția ca instalația să fie pusă în funcționare cel mai târziu pe 28 decembrie 2003, sau

(c) care, din punctul de vedere al autorităților competente, face obiectul unei cereri complete de autorizare, înainte de 28 decembrie 2002, cu condiția ca instalația să fie pusă în funcționare cel mai târziu pe 28 decembrie 2004;

(7) „capacitate nominală”: suma capacităților de incinerare a furnalelor care compun instalația de incinerare, specificată de constructor °i confirmată de operator, ținând cont, în special, de valoarea calorică a de°urilor, exprimată sub forma cantității de de°uri incinerate într-o oră.

(8) „emisie”: emisia directă sau indirectă de substanțe, vibrații, căldură sau zgomot generată de surse exacte sau difuze din instalație în aer, apă sau sol;

(9) „valori limită de emisie”: masa, exprimată în funcție de anumiți parametri specifici, concentrația °i/sau nivelul unei emisii, care nu trebuie depășită în cursul uneia sau mai multor perioade specificate;

- (10) „dioxine și furane”: toate dibenzo-p-dioxinele și dibenzofuranii policlorurați enumerați în anexa I;
- (11) „operator”: orice persoană fizică sau juridică care exploatează sau controlează instalația sau, dacă legislația națională prevede astfel, orice persoană căreia i a fost delegată o putere economică determinantă asupra funcționării tehnice a instalației;
- (12) „permis”: una sau mai multe decizii scrise emise de autoritatea competentă, acordând autorizația de a exploata o instalație, sub rezerva respectării anumitor condiții care garantează că instalația corespunde tuturor cerințelor din prezenta directivă. Un permis poate fi emis pentru una sau mai multe instalații sau pentru părți de instalații de pe același amplasament exploatate de același operator;
- (13) „reziduu”: orice materie lichidă sau solidă (inclusiv cenușă și zgură; cenușă volantă și prafuri de cazane; produsele solide de reacție provenind din tratarea gazelor; nămolurile de epurare provenite din tratarea apelor reziduale; catalizatorii uzați și carbonul activ uzat) corespunzând definiției de „deșeu”, prevăzute în art. 1 lit. (a) din Directiva 75/442/CEE, care rezultă din procesul de incinerare sau co-incinerare, din tratarea gazelor de eșapament sau a apelor reziduale sau din orice altă operație realizată în instalația de incinerare sau de co-incinerare.

Articolul 4

Solicitarea și acordarea permisului

- (1) Fără a aduce atingere art. 11 din Directiva 75/442/CEE sau art. 3, din Directiva 91/689/CEE, nici o instalație de incinerare sau co-incinerare nu este exploatată fără ca un permis să fost emis pentru desfășurarea acestor activități.
- (2) Fără a aduce atingere Directivei 96/61/CE, o solicitare de permis adresată autorității competente pentru o instalație de incinerare sau de co-incinerare conține o descriere a măsurilor avute în vedere pentru a garanta că:
 - (a) instalația este concepută și echipată, și va fi exploatată astfel încât să fie respectate cerințele din prezenta directivă și ținând cont de categoriile de deșeurile incinerate;
 - (b) căldura obținută prin incinerare și co-incinerare este valorificată, când este posibil, în special prin producția combinată de căldură și electricitate, producția de abur de uz industrial sau prin termoficare.
 - (c) reziduurile produse vor fi cât mai reduse și mai puțin nocive posibil și, dacă va fi cazul, reciclate;
 - (d) eliminarea reziduurilor a căror producție nu poate fi evitată sau redusă sau care nu pot fi reciclate se va realiza cu respectarea legislației naționale și comunitare.
- (3) Permisul nu se emite decât dacă din cerere reiese că tehnicile propuse pentru măsurarea emisiilor în aer îndeplinesc cerințele din anexa III, punctele 1 și 2.
- (4) Permisul emis de către autoritatea competentă pentru o instalație de incinerare sau co-incinerare satisface toate condițiile aplicabile, definite de Directivele 91/271/CEE, 96/61/CE, 96/612/CE, 76/464/CE și 1999/31/CE și, în plus:

- (a) enumeră explicit categoriile de de^oeuri care pot fi tratate. Lista utilizează, dacă este posibil, cel puțin categoriile de de^oeuri stabilite în Catalogul european al de^oeurilor (CED) și conține, dacă este cazul, informații privind cantitatea de de^oeuri;
 - (b) menționează capacitatea totală de incinerare și de coincinerare a instalației;
 - (c) indică procedurile de e^oantionare și măsurare utilizate pentru îndeplinirea cerințelor impunând măsurarea periodică a fiecărui poluant al aerului și al apei.
- (5) În plus față de indicațiile prevăzute în alin. (4), permisul emis de către autoritatea competentă pentru o instalație de incinerare sau de coincinerare care utilizează de^oeuri periculoase:
- (a) enumeră cantitățile de de^oeuri periculoase din diferite categorii care pot fi tratate;
 - (b) specifică, pentru aceste de^oeuri periculoase, debitul masic minim și maxim, valorile calorifice minime și maxime și conținutul maximal de substanțe poluante, de exemplu PCB, PCP, clor, fluor, sulf, metale grele.
- (6) Fără a aduce atingere prevederilor din Tratat, statele membre pot enumera categoriile de de^oeuri care se menționează în permis, a căror coincinerare poate fi autorizată în categorii definite de instalații de coincinerare.
- (7) Fără a aduce atingere Directivei 96/61/CE, autoritatea competentă reexaminează periodic și actualizează, dacă este cazul, condițiile asociate permisului.
- (8) Când operatorul unei instalații de incinerare sau coincinerare de de^oeuri nepericuloase are în vedere o modificare a exploatarei implicând incinerarea sau coincinerarea de de^oeuri periculoase, această modificare este considerată substanțială în sensul art. 2 alin. (10) lit. (b) din Directiva 96/61/CE, și se aplică art. 12 alin. (2) din decizia în cauză.
- (9) În cazul în care o instalație de incinerare sau coincinerare nu corespunde dispozițiilor permisului, în special în ceea ce privește valorile limită de emisie pentru aer și apă, autoritățile competente iau măsurile care se impun pentru a asigura respectarea acestor dispoziții.

Articolul 5

Livrarea și recepția de^oeurilor

- (1) Operatorul instalației de incinerare sau de coincinerare ia toate precauțiile necesare privind livrarea și recepția de^oeurilor pentru a preveni sau limita pe cât posibil efectele negative asupra mediului, în special poluarea aerului, solului, a apelor de suprafață și a apelor subterane, precum și mirosurile și zgomotul și riscurile directe pentru sănătatea oamenilor. Aceste măsuri trebuie să respecte cel puțin cerințele prevăzute la alin. (3) și (4).
- (2) Operatorul determină masa fiecărei categorii de de^oeuri, dacă este posibil conform clasificării din CED, înainte să se accepte recepția de^oeurilor în instalația de incinerare sau de coincinerare.
- (3) Înainte ca de^oeurile periculoase să poată fi acceptate într-o instalație de incinerare sau de coincinerare, operatorul trebuie să aibă la dispoziția sa informații privind de^oeurile, în

special pentru a verifica conformitatea cu cerințele permisului precizate în art. 4 alin. (5). Aceste informații cuprind:

- (a) toate informațiile administrative privind procesul de producție conținute în documentele prevăzute în alin. (4) lit. (a).
 - (b) compoziția fizică și, în măsura posibilului, compoziția chimică a deșeurilor, precum și toate celelalte informații care permit să se aprecieze dacă sunt apte să suporte tratamentul de incinerare prevăzut;
 - (c) riscurile inerente deșeurilor, substanțele cu care ele nu pot fi amestecate și precauțiile ce trebuie luate în momentul manipulării lor.
- (4) Înainte ca deșeurile periculoase să poată fi acceptate într-o instalație de incinerare sau de co-incinerare, operatorul efectuează la minimum următoarele proceduri de recepție:
- (a) verificarea documentelor impuse de prevederile din Directiva 91/689/CEE și, dacă este cazul, de prevederile Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 259/93 din 1 februarie 1993 privind supravegherea și controlul transferurilor de deșeurii la intrarea în și la ieșirea din Comunitatea Europeană, precum și în cadrul Comunității Europene¹, precum și de prevederile privind transporturile de substanțe periculoase;
 - (b) prelevarea de eșantioane reprezentative, în măsura în care este posibil, înainte de descărcare, pentru a verifica prin efectuarea de controale conformitatea lor cu informațiile prevăzute în alin. (3) și pentru a permite autorităților competente să determine natura deșeurilor tratate, cu excepția cazurilor în care eșantionarea nu este posibilă, spre exemplu în cazul deșeurilor din activități medicale cu riscuri de infectare. Aceste eșantioane trebuie să păstrare cel puțin o lună după incinerare.
- (5) Autoritățile competente pot acorda derogări de la alin. (2)-(4) pentru instalațiile industriale sau pentru întreprinderile care incinerează sau co-incinerează doar propriile lor deșeurii în locul în care acestea sunt produse, cu condiția ca cerințele prezentei directive să fie respectate.

Articolul 6

Condiții de exploatare

(1) Instalațiile de incinerare se exploatează astfel încât să se atingă un nivel de incinerare la care conținutul de carbon organic total (COT) al cenușii și zgurii să fie mai mic de 3% din greutatea în stare uscată a acestora sau la care pierderea lor la aprindere să fie mai mică de 5% din greutatea în stare uscată a acestora. Dacă este necesar, se utilizează tehnici corespunzătoare de pretratament a deșeurilor.

Instalațiile de incinerare sunt concepute, echipate, construite și exploatate astfel încât, chiar în condițiile cele mai defavorabile care ar putea fi prevăzute, după ultima admisie de aer de combustie, gazele rezultate din proces să fie aduse, în mod controlat și omogen, timp de două secunde, la o temperatură de 850°C, măsurată în apropierea peretelui intern sau într-un alt punct reprezentativ al camerei de combustie autorizat de autoritatea competentă. Dacă este vorba de deșeurii periculoase, având un conținut de substanțe organice halogenate, exprimat în

¹ JO L 30, 06.02.1993, p. 1. Regulament modificat ultima dată de Regulamentul Comisiei (CE) nr. 2408/98 (JO L 298, 07.11.1998, p. 19).

clor, mai mare de 1%, temperatura trebuie adusă la 1 100°C timp de cel puțin de două secunde.

Fiecare linie a instalației de incinerare este echipată cu cel puțin un arzător de rezervă, care trebuie să pornească automat când temperatura gazelor de combustie scade mai jos de 850°C sau de 1 100°C, după caz, după ultima admisie de aer de combustie. Aceste arzătoare sunt de asemenea utilizate și în fazele de pornire și stingere cu scopul de a asigura în permanență temperatura de 850°C sau 1 100°C, după caz, în timpul fazelor menționate și de asemenea în perioada în care deeurile neresate se află în camera de combustie.

În momentul pornirii și stingerii, sau când temperatura gazelor de combustie scade sub 850°C sau 1 100°C, după caz, arzătoarele auxiliare nu pot fi alimentate cu combustibili care ar putea genera emisii mai mari decât cele ce ar rezulta în urma combustiei combustibilului lichid definit în art. 1 alin. (1) din Directiva Consiliului 75/716/CEE, a gazului lichid sau a gazelor naturale.

(2) Instalațiile de coincinerare sunt concepute, echipate, construite sau exploatate astfel încât, chiar în condițiile cele mai nefavorabile, gazele rezultate din coincinerarea deeurilor să fie aduse în mod controlat și omogen la o temperatură de 850°C timp de două secunde. Dacă este vorba despre deuri periculoase, cu conținut de substanțe organice halogenate, exprimat în clor, mai mare de 1%, temperatura trebuie să ajungă la 1 100°C.

(3) Instalațiile de incinerare și de coincinerare sunt echipate și utilizează sisteme automate care împiedică alimentarea cu deuri:

- (a) în timpul fazei de pornire, până când este atinsă temperatura de 850°C sau 1 100°C, după caz, sau temperatura precizată în alin. (4);
- (b) de fiecare dată când nu se menține temperatura de 850°C sau 1 100°C, după caz, sau temperatura precizată în alin. (4);
- (c) de fiecare dată când măsurătorile continue prevăzute în prezenta directivă arată că una din valorile limită de emisie este depășită din cauza unor dereglări sau disfuncționalități ale sistemelor de epurare;

(4) Autoritatea competentă poate autoriza condiții diferite de cele prevăzute în alin. (1) și, în ceea ce privește temperatura, în alin. (3) înscrise în permis pentru anumite categorii de deuri sau pentru anumite tratamente termice, cu condiția respectării exigențelor prezentei directive. Statele membre pot stabili normele care reglementează aceste autorizații. Schimbarea condițiilor de exploatare nu poate cauza o producție mai mare de reziduuri sau o producție de reziduuri cu conținut mai mare de poluanți organici decât reziduurile care ar fi fost obținute în condițiile prevăzute în alin. (1).

Autoritatea competentă poate autoriza condiții diferite de cele prevăzute în alin. (2) și, în ceea ce privește temperatura, în alin. (3) înscrise în permis pentru anumite categorii de deuri sau pentru anumite tratamente termice, cu condiția respectării exigențelor prezentei directive. Statele membre pot stabili normele care reglementează aceste autorizații. O astfel de autorizație trebuie să fie condiționată cel puțin de respectarea dispozițiilor privind valorile limită de emisie stabilite în anexa V pentru carbonul organic total sau pentru monoxidul de carbon (CO).

În cazul coincinerării propriilor deșeurii la locul producerii acestora în cazanele pentru scoarță existente în industria celulozei pentru hârtie și a hârtiei, o astfel de autorizație trebuie să fie condiționată cel puțin de respectarea dispozițiilor stabilite în anexa V în ceea ce privește valorile limită de emisie pentru carbonul organic total.

Toate condițiile de exploatare determinate conform prezentului alineat și rezultatele verificărilor efectuate sunt comunicate de către statul membru Comisiei în cadrul informațiilor furnizate conform dispozițiilor privind întocmirea rapoartelor.

(5) Instalațiile de incinerare și coincinerare sunt concepute, echipate, construite și exploatate astfel încât să se evite evacuarea în atmosferă a unor emisii care antrenează o poluare atmosferică importantă la nivelul solului; în particular, gazele de eșapament trebuie evacuate în mod controlat și conform normelor comunitare relevante privind calitatea aerului, printr-un coș de fum a cărui înălțime este calculată astfel încât să protejeze sănătatea oamenilor și mediul.

(6) Căldura produsă prin incinerare sau coincinerare este valorificată în măsura posibilului.

(7) Deșeurile din activități medicale cu riscuri de infectare ar trebui introduse direct în cuptor, fără a fi amestecate în prealabil cu alte categorii de deșeurii și fără a fi manipulate în mod direct.

(8) Administrarea instalației de incinerare sau coincinerare trebuie asigurată de către o persoană fizică având competența necesară pentru asumarea acestei administrări.

Articolul 7

Valorile limită ale emisiilor în aer

(1) Instalațiile de incinerare sunt concepute, echipate, construite și exploatate astfel încât valorile limită de emisie stabilite în anexa V să nu fie depășite în gazele de eșapament.

(2) Instalațiile de coincinerare sunt concepute, echipate, construite și exploatate astfel încât valorile limită de emisie determinate conform anexei II sau indicate în anexa II să nu fie depășite în gazele de eșapament.

Dacă într-o instalație de coincinerare mai mult de 40% din degajările de căldură produsă provin de la deșeurii periculoase, se aplică valorile limită de emisie stabilite în anexa V.

(3) Rezultatele măsurărilor efectuate pentru a verifica respectarea valorilor limită de emisie se raportează la condițiile prevăzute în art. 11.

(4) În cazul incinerării de deșeurii municipale în amestec și netratate, nu se aplică valorile limită stabilite conform anexei V și anexei II.

(5) Fără a aduce atingere dispozițiilor din Tratat, statele membre pot fixa valori limită de emisie pentru hidrocarburile aromatice policiclice sau pentru alți poluanți.

Articolul 8

Evacuarea apelor reziduale provenite din epurarea gazelor de e°apament

- (1) Evacuarea apelor reziduale provenite din epurarea gazelor de e°apament de la o instalație de incinerare sau de coincinerare trebuie să facă obiectul unui permis emis de către autoritățile competente.
- (2) Evacuarea în mediul acvatic a apelor reziduale rezultate din epurarea gazelor de e°apament este limitată în măsura posibilului, cel puțin conform valorilor limită de emisie stabilite în anexa IV.
- (3) Cu condiția ca o dispoziție specială din permis să prevadă astfel, apele reziduale provenite din epurarea gazelor de e°apament pot fi deversate în mediul acvatic după tratament separat, cu condiția:
 - (a) să îndeplinească condițiile dispozițiilor comunitare, naționale și locale relevante sub forma valorilor limită de emisie și
 - (b) concentrația masică a substanțelor poluante prevăzute în anexa IV să nu depășească valorile limită de emisie prevăzute în anexa în cauză.
- (4) Valorile limită de emisie se aplică în momentul în care apele reziduale provenite din epurarea gazelor de e°apament, conținând substanțele poluante prevăzute în anexa IV, sunt evacuate din instalația de incinerare sau coincinerare.

Dacă apele reziduale provenite din epurarea gazelor de e°apament sunt tratate pe amplasament împreună cu alte ape reziduale, provenite din alte surse situate pe amplasamentul instalației, măsurătorile prevăzute în art. 11 trebuie efectuate de către operator după următoarele metodologii:

- (a) pe fluxul de ape reziduale provenite din sistemul de epurare a gazelor de e°apament, înaintea intrării acestora în instalația de tratare colectivă a apelor reziduale;
- (b) pe fluxul sau fluxurile de alte ape reziduale înaintea intrării acestora în instalațiile de tratare colectivă a apelor reziduale;
- (c) în punctele în care apele reziduale provenite din instalația de incinerare sau coincinerare sunt deversate în urma tratării.

Operatorul trebuie să efectueze calculele corespunzătoare de bilanș masic pentru a determina care sunt nivelurile de emisie care, în punctul de deversare finală a apelor reziduale, pot fi atribuite apelor reziduale provenite din epurarea gazelor de e°apament; pentru a verifica dacă sunt respectate valorile limită de emisie indicate în anexa IV pentru fluxurile de ape reziduale provenite din epurarea gazelor de e°apament.

În nici un caz nu se efectuează o diluare a apelor reziduale pentru respectarea valorilor limită de emisie indicate în anexa IV.

- (5) Când apele reziduale provenite din epurarea gazelor de e°apament conținând substanțele poluante prevăzute în anexa IV sunt tratate în afara instalației de incinerare sau de coincinerare, într-o instalație de tratare destinată exclusiv epurării acestui tip de ape reziduale, valorile limită de emisie menționate în anexa IV trebuie aplicate în punctul în care apele

reziduale ies din instalația de tratare. Dacă această instalație de tratare din afara amplasamentului nu este destinată exclusiv tratării apelor reziduale provenite din instalații de incinerare, operatorul trebuie să efectueze calculele corespunzătoare de bilanș masic, prevăzute în alin. 4 lit. (a), (b) și (c), pentru a determina care sunt nivelurile de emisie care, în punctul de deversare finală a apelor reziduale, pot fi atribuite apelor reziduale provenite din epurarea gazelor de eșapament, pentru a verifica dacă sunt respectate valorile limită de emisie prevăzute în anexa IV pentru fluxurile de ape reziduale provenite din epurarea gazelor de eșapament.

În nici un caz nu se efectuează o diluare a apelor reziduale pentru respectarea valorilor limită de emisie indicate în anexa IV.

(6) Permisul:

- (a) stabilește valorile limită de emisie pentru substanțele poluante menționate în anexa IV, în conformitate cu alin. (2) pentru respectarea cerințelor prevăzute în alin (3) lit. (b);
- (b) definește parametrii de control ai funcționării pentru apele uzate, cel puțin pentru pH, temperatură și debit;

(7) Amplasamentele instalațiilor de incinerare și de co-incinerare, inclusiv zonele asociate de depozitare a deșeurilor, trebuie concepute și exploatate astfel încât să prevină deversările neautorizate și accidentale de orice substanțe poluante în sol, în apele de suprafață și în apele subterane, conform dispozițiilor legislației comunitare în domeniu. În plus, trebuie prevăzut un colector pentru apa de ploaie contaminată care se scurge din amplasamentul instalației de incinerare sau de co-incinerare, precum și pentru apa contaminată provenită din scurgeri sau din operații de luptă contra incendiului.

Capacitatea de depozitare a acestui colector trebuie să fie suficientă pentru ca aceste ape să poată fi analizate și tratate înaintea de deversare, dacă este nevoie.

(8) Fără a aduce atingere dispozițiilor din Tratat, statele membre pot stabili valori limită de emisie pentru hidrocarburile aromatice policiclice sau pentru alți poluanți.

Articolul 9

Reziduuri

Cantitatea și nocivitatea reziduurilor generate de exploatarea instalației de incinerare sau co-incinerare trebuie reduse la minimum. Reziduurile trebuie reciclate, dacă este cazul direct în instalație sau în exterior conform legislației comunitare aplicabile în domeniu.

Transportul și depozitarea intermediară a reziduurilor uscate, sub formă de praf, de exemplu prafurile provenite din cazane și reziduurile uscate rezultate din tratarea gazelor de combustie, se efectuează astfel încât să se evite dispersia lor în mediu, spre exemplu în containere închise.

Înainte de definirea filierelor de eliminare sau de reciclare a reziduurilor din instalații de incinerare și co-incinerare, se efectuează teste corespunzătoare pentru a determina caracteristicile fizice și chimice, precum și potențialul de poluare al diferitelor reziduuri rezultate din incinerare. Analiza se efectuează asupra fracțiunii solubile totale și fracțiunii solubile de metale grele.

Articolul 10

Controlul și supravegherea

- (1) Se instalează echipamente de măsurare și se utilizează tehnici pentru supravegherea parametrilor, condițiilor și concentrațiilor masice relevante pentru procedeul de incinerare sau de co-incinerare.
- (2) Prevederile privind măsurătorile care trebuie efectuate se stabilesc în permisul emis de către autoritatea competentă sau în condițiile care sunt anexate acestuia.
- (3) Instalarea corectă și funcționarea echipamentului de supraveghere automatizată a emisiilor în aer și în apă sunt supuse unui control și unui test anual de verificare. Cel puțin din trei în trei ani, trebuie efectuată o calibrare pe bază de măsurători paralele efectuate conform metodelor de referință.
- (4) Localizarea punctelor de eșantionare sau măsurare este stabilită de către autoritatea competentă.
- (5) Emisiile din aer sau din apă sunt măsurate periodic conform anexei III, punctele 1 și 2.

Articolul 11

Cerințe privind măsurătorile

- (1) Statele membre se asigură, fie specificând în condițiile permisului cerințele care trebuie respectate, fie adoptând dispoziții generale obligatorii, că se respectă alin. (2)-(12) și (17), în ceea ce privește atmosfera, și alin. (9) și (14)-(17), iar în ceea ce privește apa.
- (2) Măsurătorile poluanților atmosferici indicate mai jos se efectuează în instalația de incinerare și co-incinerare, conform anexei III:
 - (a) măsurarea continuă a următoarelor substanțe: NO_x, cu condiția să fie stabilite valori limită de emisie, CO, pulbere totală, carbon organic total (COT), HCl, HF și SO₂;
 - (b) măsurarea continuă a următorilor parametri de exploatare: temperatura în apropierea peretelui intern sau într-un alt punct reprezentativ al camerei de combustie autorizat de autoritatea competentă, concentrația de oxigen, presiunea, temperatura și conținutul de vapori de apă a gazelor de eșapament.
 - (c) cel puțin două măsurători pe an pentru metale grele, dioxine și furani; totuși, pe parcursul primelor doisprezece luni de exploatare se efectuează măsurători cel puțin din trei în trei luni. Statele membre pot fixa frecvențe de măsurare pentru hidrocarburile aromatice policiclice sau pentru alți poluanți dacă sunt stabilite valori limită pentru acestea.
- (3) Perioada de rezidență, precum și temperatura minimă și conținutul de oxigen al gazelor de eșapament, trebuie verificate corespunzător cel puțin o dată la punerea în funcțiune a instalației de incinerare sau co-incinerare și în condițiile de exploatare cele mai nefavorabile care se pot prevedea.

(4) Măsurarea continuă a acidului fluorhidric (HF) poate fi omisă dacă se aplică acidului clorhidric (HCl) tratamente care să garanteze că nu sunt depășite valorile limită de emisie pentru HCl. În acest caz, emisiile de HF se măsoară periodic în conformitate cu alin. (2) lit. (c).

(5) Măsurarea continuă a conținutului de vapori de apă nu este necesară dacă gazele de eșapament eșantionate sunt uscate înaintea analizei emisiilor.

(6) Autoritatea competentă poate autoriza, în permis, înlocuirea măsurătorii continue a HCl, HF și SO₂, în instalațiile de incinerare sau coincinerare cu măsurători periodice în sensul alin. (2) lit. (c), dacă operatorul poate dovedi că emisiile de substanțe poluante menționate mai sus nu pot fi în nici un caz mai mari decât valorile limită de emisie stabilite.

(7) Autoritatea competentă poate autoriza în permisul emis reducerea frecvenței măsurătorilor periodice de la de două ori pe an la o dată la doi ani pentru metale grele și de la de două ori pe an la o dată pe an pentru dioxine și furan, dacă emisiile rezultate din coincinerare sau incinerare sunt mai mici decât 50% din valorile limită de emisie determinate conform anexei II sau anexei IV, după caz, și dacă există criteriile pentru prevederile care trebuie respectate, stabilite conform procedurii prevăzute în art. 17. Aceste criterii sunt bazate cel puțin pe prevederile din al doilea paragraf lit. (a) și (b).

Până la 1 ianuarie 2005, reducerea frecvenței măsurătorilor poate fi autorizată chiar dacă nu există asemenea criterii, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) deșeurile destinate coincinerării sau incinerării sunt constituite doar din anumite fracțiuni combustibile extrase din deșeuri nepericuloase, care nu pot fi reciclate și care prezintă anumite caracteristici, și care se recomandă a fi precizate pe baza evaluării prevăzute la lit. (b);

(b) există pentru aceste deșeuri criterii naționale de calitate care au fost notificate Comisiei;

(c) coincinerarea și incinerarea acestor deșeuri sunt conforme planurilor de gestionare a deșeurilor prevăzute în art. 7 din Directiva 75/442/CEE;

(d) operatorul poate să ofere autorității competente dovada că emisiile sunt, în orice situație, net inferioare valorilor limită stabilite în anexa II sau anexa V pentru metale grele, dioxine și furani; această evaluare trebuie să aibă la bază informații asupra calității deșeurilor în cauză și măsurători ale emisiilor de poluanților în cauză;

(e) criteriile de calitate și noua periodicitate a măsurătorilor sunt specificate în permis și

(f) toate deciziile privind frecvența măsurătorilor prevăzute în acest alineat, precum și informațiile privind volumul și calitatea deșeurilor în cauză sunt comunicate anual Comisiei.

(8) Rezultatele măsurătorilor efectuate pentru a verifica respectarea valorilor limită de emisie se raportează la următoarele condiții, în ceea ce privește oxigenul, conform formulei prevăzute în anexa VI:

(a) temperatură 273 K, presiune 101,3 kPa, conținutul de oxigen 11%, gaz uscat, în gazele de eșapament din instalațiile de incinerare;

- (b) temperatură 273 K, presiune 101,3 kPa, conținutul de oxigen 3%, gaz uscat, în gazele de e°apament în momentul incinerării de uleiuri uzate definite în Directiva 75/439/CEE;
- (c) când de°eurile sunt incinerate sau coincinerate într-o atmosferă îmbogățită cu oxigen, rezultatele măsurătorilor pot fi raportate la conținutul de oxigen stabilit de autoritatea competentă în funcție de particularitățile fiecărui caz în parte;
- (d) în cazul coincinerării, rezultatele măsurătorilor se raportează la conținutul total de oxigen calculat conform indicațiilor din anexa II.

Când emisiile de substanțe poluante sunt reduse printr-un tratament al gazelor de e°apament, într-o instalație de incinerare sau de coincinerare care tratează de°euri periculoase, uniformizarea prevăzută în primul paragraf în ceea ce prive°te conținutul de oxigen se efectuează doar dacă conținutul de oxigen măsurat în decursul aceleia°i perioade doar pentru substanța poluantă în cauză depășe°te conținutul standard în oxigen aplicabil.

(9) Toate rezultatele măsurătorilor sunt înregistrate, tratate °i prezentate corespunzător pentru a permite autorităților competente să verifice, conform unor proceduri ce vor fi stabilite de autoritățile în cauză, dacă sunt respectate condițiile de exploatare autorizate °i valorile limită de emisie stabilite prin prezenta directivă.

(10) În ceea ce prive°te evacuările în atmosferă, valorile limită de emisie se consideră respectate dacă:

- (a) – nici una dintre mediile zilnice nu depășe°te vreuna din valorile limită de emisie menționate în anexa V lit. (a) sau în anexa II,
 - 97% din mediile zilnice dintr-un an nu depășesc valoarea limită de emisie menționată în anexa V lit. (e) prima liniuță;
- (b) fie nici una dintre mediile pentru o jumătate de oră nu depășe°te valorile limită de emisie menționate în anexa V lit. (b) coloana A, fie, dacă este cazul, 97% din mediile pentru o jumătate de oră dintr-un an nu depășesc valorile limită de emisie menționate în anexa V lit. (b) coloana B;
- (c) nici una din mediile pentru perioada de e°antionare prevăzută pentru metale grele, dioxine °i furani nu depășe°te valorile limită de emisie menționate în anexa V lit. (c) °i (d) sau anexa II;
- (d) se respectă prevederile din anexei V lit. (e) liniuța a doua sau din anexa II.

(11) Mediile pentru o jumătate de oră °i mediile pentru zece minute se determină în perioada de funcționare efectivă (cu excepția fazelor de pornire °i de stingere, când nu este incinerat nici un de°eu) plecând de la valorile măsurate după scăderea valorii intervalului de încredere indicat în anexa III punctul 3. Mediile zilnice se calculează plecând de la aceste medii validate.

Pentru ca o media zilnică să fie valabilă, este necesar ca cel mult cinci medii pentru o jumătate de oră dintr-o singură zi să fie ignorate din cauza disfuncționalității sau întreținerii sistemului de măsurare continuă. Nu pot fi ignorate mai mult de zece medii zilnice într-un an datorită disfuncționalității sau întreținerii sistemului de măsurare continuă.

(12) Valorile medii ale perioadei de e°antionare °i valorile medii pentru măsurătorile periodice ale acidului fluorhidric (HF), ale acidului clorhidric (HCl) °i ale dioxidului de sulf (SO₂) se determină conform modalităților prevăzute în art. 10 alin. (2) °i (4) °i în anexa III.

(13) Imediat ce tehnicile de măsurare corespunzătoare sunt disponibile în Comunitate, Comisia, hotărând în conformitate cu procedura prevăzută în art. 17, decide data de la care se efectuează conform anexei III măsurarea continuă a valorilor limită de emisie pentru metale grele, dioxine °i furani în aer.

(14) Următoarele măsurători se efectuează în punctul de deversare a apelor uzate:

- (a) măsurători continue ale parametrilor prevăzuți în art. 8 alin. 6 lit. (b);
- (b) măsurători zilnice prin e°antionări punctuale din cantitatea totală de solide în suspensie; ca alternativă, statele membre pot prevedea măsurători prin e°antionare reprezentativă, proporțională cu fluxul dintr-o perioadă de 24 de ore;
- (c) măsurătorile efectuate cel puțin o dată pe lună pe un e°antion reprezentativ, proporțional cu fluxul deversărilor pentru o perioadă de 24 de ore a substanțelor poluante prevăzute în art. 8 alin. (3) cu privire la punctele 2-10 din anexa IV;
- (d) cel puțin un set de măsurători la °ase luni pentru dioxine °i furani; totu°i, în primele doisprezece luni de exploatare a instalației se efectuează măsurători cel puțin o dată la trei luni. Statele membre pot stabili frecvențe de măsurare pentru emisia de hidrocarburi aromatice policiclice sau pentru alți poluanți dacă au stabilit valori limită.

(15) Supravegherea masei substanțelor poluante prezente în apele reziduale tratate se efectuează confirm legislației comunitare °i este prevăzută în permis, care indică de asemenea frecvența măsurătorilor care trebuie efectuate.

(16) Valorile limită de emisie pentru apă se consideră respectate dacă:

- (a) pentru cantitățile totale de solide în suspensie (substanța poluantă 1), 95% °i 100% din valorile măsurate nu depășesc valorile limită de emisie respective menționate în anexa IV;
- (b) pentru metalele grele (substanțele poluante 2-10), cel mult o măsurătoare pe an depășește valorile limită de emisie menționate în anexa IV; sau, dacă statul membru prevede mai mult de 20 de e°antioane anual, cel mult 5% din aceste e°antioane depășesc valorile limită de emisie menționate în anexa IV;
- (c) pentru dioxine °i furani (substanța poluantă 11), măsurătorile semestriale nu depășesc valoarea limită de emisie stabilită în anexa IV.

(17) În cazul în care măsurătorile efectuate relevă o depășire a valorilor limită de emisie pentru aer sau apă prevăzute de prezenta directivă, autoritățile competente sunt informate imediat.

Articolul 12

Accesul la informație °i participarea publicului

(1) Fără a aduce atingere Directivei Consiliului 90/313/CEE¹ și Directivei Consiliului 96/61/CE, solicitările de permise noi pentru instalații de incinerare și co-incinerare sunt puse la dispoziția publicului cu suficient timp înainte, în unul sau mai multe locuri publice, cum ar fi serviciile autorităților locale, pentru ca publicul să poată face observații înainte ca autoritatea competentă să ia vreo decizie. Această decizie, însoțită de cel puțin un exemplar al permisului, și fiecare actualizare ulterioară, sunt de asemenea puse la dispoziția publicului.

(2) Pentru instalații de incinerare sau co-incinerare a căror capacitate nominală este egală sau mai mare de două tone pe oră și sub rezerva art. 15 alin. (2) din Directiva 96/61/CE, se pune la dispoziția publicului un raport anual întocmit de operator pentru autoritatea competentă, privind funcționarea și supravegherea instalației. Acest raport menționează cel puțin desfășurarea operațiunilor și emisiile în atmosferă și în aer comparativ cu standardele de emisie adoptate de prezenta directivă. Autoritatea competentă întocmește lista instalațiilor de incinerare sau co-incinerare a căror capacitate nominală este mai mică de două tone pe oră și o pune la dispoziția publicului.

Articolul 13

Condiții anormale de exploatare

(1) Autoritatea competentă stabilește în permis durata maximă admisibilă a opririlor, dereglărilor sau deficiențelor tehnice inevitabile ale sistemelor de epurare sau de măsurare în timpul cărora concentrațiile de substanțe reglementate ale emisiilor în atmosferă și ale apelor reziduale epurate pot depăși valorile limită de emisie prevăzute.

(2) În cazul unei defecțiuni operatorul reduce sau întrerupe funcționarea instalației cât mai repede posibil, până când este posibilă repunerea în funcțiune normală.

(3) Fără a aduce atingere art. 6 alin. (3) lit. (c), instalația de incinerare sau co-incinerare sau linia de incinerare nu continuă în nici un caz să incinereze deșeurile mai mult de patru ore fără întrerupere în cazul depășirii valorilor limită de emisie; în plus, durata cumulată de funcționare pe an în asemenea condiții trebuie să fie mai mică de o mieci de ore. Această durată de o mieci de ore se aplică liniilor din ansamblul instalației care sunt conectate la un singur sistem de epurare a gazelor de ardere.

(4) Conținutul total în pulbere al emisiilor atmosferice ale unei instalații de incinerare nu depășește în nici un caz 150mg/m³, exprimat ca medie pentru o jumătate de oră; în plus, nu trebuie să fie depășite valorile limită pentru emisiile atmosferice de CO și COT. Trebuie respectate toate celelalte condiții prevăzute în art. 6.

Articolul 14

Clauza de reexaminare

Fără a aduce atingere Directivei 96/61/CE, Comisia prezintă Parlamentului și Consiliului, înainte de 31 decembrie 2008, un raport privind experiența aplicării prezentei directive, în special în ceea ce privește instalațiile noi, privind progresele realizate în tehnicile de control ale emisiilor și experiența în gestionarea deșeurilor. În plus, raportul ține cont de evoluția stării tehnologiei, de experiența acumulată în exploatarea instalațiilor și de cerințele în domeniul mediului. Acest raport cuprinde o secțiune specifică privind aplicarea anexei II. 1.1

¹ Directiva Consiliului 90/313/CEE din 7 iunie 1990 privind libertatea accesului la informații privind mediul (JO L 158, 23.06.1990, p. 56). Directivă modificată prin Actul de aderare din 1994.

°i în special posibilitatea de a afla dacă cuptoarele din ciment existente, menționate în nota la anexa II.1.1 sunt, din punct de vedere economic °i tehnic, în măsură să respecte valorile limită de emisie pentru NO_x impuse de anexa în cauză pentru noile cuptoare din ciment. Raportul este însoțit , dacă este cazul, de propuneri de revizuire a dispozițiilor relevante din prezenta directivă. Totu°i, înaintea de a întocmi raportul menționat, Comisia propune, dacă este cazul, modificarea anexei II.3, dacă fluxuri considerabile de de°euri sunt dirijate spre alte tipuri de instalații de incinerare decât cele vizate în anexele II.1 °i II.2.

Articolul 15

Rapoarte

Rapoartele privind punerea în aplicare a prezentei directive se întocmesc în conformitate cu procedura prevăzută în art. 5 din Directiva Consiliului 91/692/CEE. Primul raport se referă cel puțin la prima perioadă completă de trei ani de după 28 decembrie 2002 °i respectă perioadele menționate în art. 17 din Directiva 94/67/CE °i în art. 16 alin. (3) din Directiva 96/61/CE. În acest scop, Comisia elaborează în timp util chestionarul corespunzător.

Articolul 16

Adaptarea viitoare a prezentei directive

Comisia, acționând în conformitate cu procedura prevăzută în art. 17, modifică art. 10, 11 °i 13, °i anexele I °i III cu scopul de a le adapta la progresul tehnic sau la noile date privind efectele benefice pentru sănătate care pot fi obținute printr-o reducere a emisiilor.

Articolul 17

Comitetul de reglementare

(1) Comisia este asistată de către un comitet de reglementare, denumit în continuare "comitetul".

(2) În situația în care se face trimitere la acest alineat, art. 5 °i 7 din Decizia 1999/468/CE se aplică cu respectarea dispozițiilor art. 8 din directiva în cauză.

Perioada prevăzută în art. 5 alin. 6 din Decizia 1999/468/CE este fixată la trei luni.

(3) Comitetul î°i stabile°te regulamentul de procedură.

Articolul 18

Abrogare

Următoarele texte se abrogă începând cu 28 decembrie 2005:

- (a) art. 8 alin. (1) °i anexa la Directiva 75/439/CEE;
- (b) Directiva 89/369/CEE;
- (c) Directiva 89/429/CEE °i

(d) Directiva 94/67/CE.

Articolul 19

Sanctiuni

Statele membre determină sancțiunile aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor naționale adoptate pentru punerea în aplicare a prezentei directive. Sancțiunile astfel prevăzute trebuie să fie efective, proporționate și disuasive. Statele membre notifică Comisiei aceste dispoziții cel târziu la 28 decembrie 2002 și îi comunică fără întârziere orice modificare ulterioară a acestor dispoziții.

Articolul 20

Dispoziții tranzitorii

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor tranzitorii specifice prevăzute în anexe dispozițiile prezentei directive se aplică instalațiilor existente începând cu 28 decembrie 2005.

(2) În cazul noilor instalații, mai precis al celor care nu corespund definiției de “instalații de incinerare sau co-incinerare existente” din art. 3 alin. (6) sau din prezentului articol alin. (3), prezenta directivă, în locul directivelor menționate în art. 18, se aplică începând cu 28 decembrie 2002.

(3) Instalațiile fixe sau mobile care sunt în exploatare și au ca obiect producerea de energie sau de produse materiale, pentru care a fost emis un permis, în cazul în care este necesar, conform legislației comunitare în vigoare și care încep să coincidă de o dată înainte de 28 decembrie 2004 trebuie considerate instalații de co-incinerare existente.

Articolul 21

Punerea în aplicare

(1) Statele membre adoptă dispozițiile legale, de reglementare și administrative necesare aducerii la îndeplinire a prezentei directive cel târziu la 28 decembrie 2002. Ele informează imediat Comisia cu privire la aceasta.

Când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere în momentul publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Statele membre comunică Comisiei textul dispozițiilor de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 22

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în ziua publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Articolul 23

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 4 decembrie 2000.

Pentru Parlamentul European
Președintele
N. FONTAINE

Pentru Consiliu
Președintele
H. VÉDRINE

ANEXA 1

Factori de echivalență pentru dibenzoparadioxine și dibenzofurani

Pentru a determina concentrația totală (echivalent toxic, TE) a dioxinelor și furanilor, se recomandă, înainte de adunarea acestora, înmulțirea concentrațiilor masice ale dibenzoparadioxinelor și dibenzofuranilor enumerate mai jos cu următorii factori de echivalență:

2,3,7,8	- Tetraclorodibenzodioxină (TCDD)	1
1,2,3,7,8	- Pentaclorodibenzodioxină (PeCDD)	0,5
1,2,3,4,7,8	- Hexaclorodibenzodioxină (HxCDD)	0,1
1,2,3,6,7,8	- Hexaclorodibenzodioxină (HxCDD)	0,1
1,2,3,7,8,9	- Hexaclorodibenzodioxină (HxCDD)	0,1
1,2,3,4,6,7,8	- Heptaclorodibenzodioxină (HpCDD)	0,01
	- Octaclorodibenzodioxină (OCDD)	0,001
2,3,7,8	- Tetraclorodibenzofuran (TCDF)	0,1
2,3,4,7,8	- Pentaclorodibenzofuran (PeCDF)	0,5
1,2,3,7,8	- Pentaclorodibenzofuran (PeCDF)	0,05
1,2,3,4,7,8	- Hexaclorodibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,6,7,8	- Hexaclorodibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,7,8,9	- Hexaclorodibenzofuran (HxCDF)	0,1
2,3,4,6,7,8	- Hexaclorodibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,4,6,7,8	- Heptaclorodibenzofuran (HpCDF)	0,01
1,2,3,4,7,8,9	- Heptaclorodibenzofuran (HpCDF)	0,01
	- Octaclorodibenzofuran (OCDF)	0,001

ANEXA II

DETERMINAREA VALORILOR LIMITĂ DE EMISII ATMOSFERICE PENTRU COINCINERAREA DE^a EURILOR

Formula de mai jos (regula amestecurilor) trebuie aplicată în toate cazurile în care o valoare limită de emisie totală specifică "C" nu este stabilită într-un tabel din prezenta anexă.

Valoarea limită a fiecărei substanțe poluante în cauză și a monoxidului de carbon, conținute în gazele de combustie produse prin incinerarea deeurilor, se calculează după cum urmează:

$$\frac{V_{de\text{euri}} \times C_{de\text{euri}} + V_{proce\text{deu}} \times C_{proce\text{deu}}}{V_{de\text{euri}} + V_{proce\text{deu}}} = C$$

$V_{de\text{euri}}$: volumul de gaze de eapament rezultat în urma incinerării de deeurilor, determinat doar pe baza deeurilor cu cea mai scăzută valoare calorifică specificată în permis și raportat la condițiile definite de prezenta directivă.

Dacă cantitatea de căldură eliberată prin incinerarea deeurilor periculoase atinge cel puțin 10% din căldura totală eliberată de instalație, $V_{de\text{euri}}$ se calculează pe baza unei cantități (teoretice) de deeurilor care, dacă ar fi incinerate, ar degaja o căldură de 10% din căldura totală degajată prestabilită.

$C_{de\text{euri}}$: valorile limită de emisie stabilite în anexa V pentru instalațiile de incinerare, pentru substanțele poluante în cauză și pentru monoxidul de carbon.

$V_{proce\text{deu}}$: volumul de gaze de eapament rezultate din funcționarea instalației, inclusiv din combustia combustibililor autorizați, utilizați în mod obișnuit în instalație (cu excepția deeurilor), determinat pe baza conținutului de oxigen stabilit prin reglementarea comunitară sau națională la care emisiile trebuie raportate. În absența unei reglementări pentru acest tip de instalație, se recomandă utilizarea conținutului real de oxigen al gazelor de eapament nediluate prin adăugarea de aer care nu este indispensabil procedeului. Celelalte condiții la care trebuie raportate rezultatele măsurătorilor sunt indicate în prezenta directivă.

$C_{proce\text{deu}}$: valorile limită de emisie prevăzute în tabelele din prezenta anexă pentru anumite sectoare industriale și anumii poluanți sau, în absența unui asemenea tabel sau unor asemenea valori, valorile limită de emisie pentru poluanții de care se ține cont și pentru monoxidul de carbon din gazele de ardere ale instalațiilor, care respectă dispozițiile legislative, de reglementare și administrative de drept intern cu privire la aceste instalații și care ard combustibili autorizați în mod uzual (cu excepția deeurilor). În absența unor asemenea dispoziții, se utilizează valorile limită de emisie stabilite în permis. În absența unor valori stabilite în permis, se utilizează concentrațiile masice reale.

C: valorile limită de emisie totale și conținutul de oxigen stabilite în tabelele din prezenta anexă pentru anumite sectoare industriale și anumite substanțe poluante sau, în absența unor asemenea tabele sau unor asemenea valori, totalul valorilor limită de emisie pentru monoxidul de carbon (CO) și substanțele poluante de care trebuie să se țină seama în locul valorilor limită de emisie stabilite în anexele corespunzătoare la prezenta Directivă. Conținutul total de oxigen prin care se înlocuiesc, în scopul uniformizării, conținutul de oxigen se determină pe baza

conținutului menționat mai sus, cu respectarea volumelor parțiale.

Statele membre pot stabili reguli care să reglementeze derogările prevăzute în prezenta anexă.

II.1. Dispoziții speciale pentru cuptoarele din ciment care coincid de o euri

Medii zilnice (pentru măsurători continue). Perioadele de e°antionare °i alte specificații pentru m surare: vezi art. 7. Toate valorile se exprim în mg/m^3 (în ng/m^3 pentru dioxine °i furani). Mediile pentru o jumătate de oră sunt necesare doar pentru calculul mediilor zilnice.

Rezultatele măsurătorilor efectuate pentru a verifica respectarea valorilor limită de emisie se raportează la următoarele condiții: temperatură 273 K, presiune 101,3 kPa, conținutul de oxigen 10%, gaz uscat.

II.1.1. C – valori limită de emisie totale

Substanța poluantă	C
Pulbere totală	30
HCl	10
HF	1
NO _x – pentru instalațiile existente	800
NO _x – pentru instalațiile noi	500 ¹
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5
Dioxine °i furanii	0,1

¹ Pentru aplicarea valorilor limită de emisie pentru NO_x, cuptoarele din ciment operaționale care dețin un permis emis conform legislației comunitate în vigoare °i care încep să coincidă de o euri după data menționată în art. 20 alin. (3) nu trebuie să fie considerate instalații noi.

Până la 1 ianuarie 2008, autoritățile competente pot acorda derogări pentru NO_x pentru cuptoarele din ciment existente care utilizează procedeul umed sau pentru cuptoarele din ciment care ard mai puțin de trei tone de de o euri pe oră, cu condiția ca permisul să prevadă pentru NO_x o valoare limită de emisie totală care nu depășește 1 200 mg/m^3 .

Până la 1 ianuarie 2008, autoritățile competente pot acorda derogări pentru pulberi, pentru cuptoarele din ciment care ard mai puțin de trei tone de de o euri pe oră, cu condiția ca permisul să prevadă o valoare limită de emisie totală care nu depășește 50 g/m^3 .

II.1.2. C - valori limită de emisie totale pentru SO₂ °i COT.

Poluant	C
SO ₂	50
COT	10

Autoritatea competentă poate acorda derogări în cazul în care SO₂ °i COT nu provin din incinerarea de o eurilor.

II.1.3. Valoare limită de emisie pentru CO

Valorile limită de emisie pentru CO pot fi stabilite de autoritatea competentă.

II.2. Dispoziții speciale pentru instalațiile de ardere care coinciderea de °euri

II .2.1. Medii zilnice

Fără a aduce atingere Directivei 88/609/CEE °i, în cazul în care pentru marile instalații de ardere sunt stabilite, conform viitoarei legislații comunitare, valori limită de emisie mai stricte, acestea din urmă înlocuiesc, pentru instalațiile °i substanțele poluante în cauză, valorile limită de emisie stabilite în tabelele de mai jos (C_{procedeu}). În acest caz, tabelele de mai jos sunt adaptate imediat la aceste valori limită de emisie mai stricte, conform procedurii prevăzute în art. 17.

Valorile medii pentru o jumătate de oră sunt necesare doar pentru a se calcula mediile zilnice.

C_{procedeu}:

C_{procedeu} pentru combustibili solizi exprimată în mg/Nm³ (conținutul de O₂ de 6%):

Substanțe poluante	< 50MWt	50-100 MWt	100-300 MWt	> 300 MWt
SO ₂				
Caz general		850	850 - 200 (descreștere liniară de la 100 la 300 MWt)	200
Combustibili indigeni		sau procent de desulfurare 90%	sau procent de desulfurare 92%	sau procent de desulfurare 95%
NO _x		400	300	200
Pulberi	50	50	30	30

Până la 1 ianuarie 2007 °i fără a aduce atingere legislației comunitare relevante, valoarea limită de emisie pentru NO_x nu se aplică instalațiilor care coinciderea doar de °euri periculoase.

Până la 1 ianuarie 2008, autoritățile competente pot acorda derogări pentru NO_x °i SO₂ pentru instalațiile de coincinerare existente cu o capacitate cuprinsă între 100 °i 300 MWt utilizând tehnica patului fluidizat °i arzând combustibili solizi, cu condiția ca permisul să prevadă pentru C_{procedeu} o valoare care să nu depășească 350 mg/Nm³ pentru NO_x °i 850 - 400 mg/Nm³ (descreștere liniară de la 100 la 300 MWt) pentru SO₂.

C_{procedeu} pentru biomasă exprimată în mg/Nm³ (conținutul de O₂ de 6%):

Prin “biomasă” se înțelege produsele ce consistă în totalitate sau parțial din materie vegetală de origine agricolă sau forestieră care poate fi utilizată pentru recuperarea conținutului său energetic, precum °i de °eurilor enumerate în art. 2 alin. (2) lit. (a) pct. (i)-(v).

Substanțe poluante	< 50MWt	50-100 MWt	100-300 MWt	> 300 MWt
SO ₂		200	200	200

NO _x		350	300	300
Pulberi	50	50	30	30

Până la 1 ianuarie 2008, autoritățile competente pot acorda derogări pentru NO_x pentru instalațiile de incinerare existente cu o capacitate cuprinsă între 100 și 300 MWt utilizând tehnica patului fluidizat și arzând biomasa, cu condiția ca permisul să prevadă pentru Cproc o valoare care nu depășește 350 mg/Nm³.

Cprocedeu pentru combustibili lichizi exprimată în mg/Nm³ (conținutul de oxigen de 3%):

Substanțe poluante	< 50MWt	50-100 MWt	100-300 MWt	> 300 MWt
SO ₂		850	850 - 200 (descreștere liniară de la 100 la 300 MWt)	200
NO _x		400	300	200
Pulberi	50	50	30	30

II.2.2. C – valorile limită de emisie totale

C exprimată în mg/Nm³ (conținutul de O₂ de 6%). Toate mediile se raportează la o perioadă de eantionare de minimum treizeci de minute și maximum opt ore:

Poluant	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5

C exprimată în mg/Nm³ (conținutul de O₂ de 6%). Toate mediile se raportează la o perioadă de eantionare de minimum șase ore și maximum opt ore:

Poluant	C
Dioxine și furani	0,1

II.3. Dispoziții speciale pentru sectoarele industriale care coincid cu deșeurile neincluse la punctul II.1. sau la punctul II. 2

II.3. C – valori limită de emisii totale:

C exprimată în mg/Nm³. Toate mediile se raportează la o perioadă de eantionare de minimum șase ore și maximum opt ore:

Poluant	C
Dioxine și furani	0,1

C exprimată în mg/Nm³. Toate mediile se raportează la o perioadă de eantionare de minimum treizeci de minute și maximum opt ore:

Poluant	C
Cd + Tl	0,05

Hg	0,05
----	------

ANEXA III

Tehnici de măsurare

1. Măsurătorile pentru determinarea concentrațiilor de substanțe poluante din atmosferă și din apă trebuie efectuate reprezentativ.
2. Eșantionarea și analiza tuturor substanțelor poluante, inclusiv a dioxinelor și furanilor, precum și metodele de măsurare de referință utilizate pentru calibrarea sistemelor de măsurare automatizate, trebuie efectuate conform standardelor CEN. Dacă nu există standarde CEN, se aplică standardele ISO, standarde naționale sau internaționale, garantând obținerea unor date de calitate științifică echivalente.
3. La nivelul valorilor limită zilnice de emisie, valorile intervalelor de încredere de 95% ale unui singur rezultat măsurat, nu trebuie să depășească următoarele procente ale valorilor limită de emisie:

monoxid de carbon	10%
dioxid de sulf	20%
dioxid de azot	20%
pulbere totală	30%
carbon organic total	30%
acid clorhidric	40%
acid fluorhidric	40%

ANEXA IV

Valori limită de emisie pentru deversările de ape reziduale provenite din epurarea gazelor de ardere

Substanțe poluante	Valori limită de emisie exprimate în concentrații masice pentru e°antioane nefiltrate	
1. Total solide în suspensie, conform definiției din Directiva 91/271/CEE	95% 30mg/l	100% 45mg/l
2. Mercurul și compușii săi, exprimați în mercur (Hg)	0,03 mg/l	
3. Cadmiul și compușii săi, exprimați în cadmiu (Cd)	0,05 mg/l	
4. Taliul și compușii săi, exprimați în taliu (Tl)	0,05 mg/l	
5. Arsenic și compușii săi, exprimați în arsenic (As)	0,15 mg/l	
6. Plumbul și compușii săi, exprimați în plumb (Pb)	0,2 mg/l	
7. Cromul și compușii săi, exprimați în crom (Cr)	0,5 mg/l	
8. Cuprul și compușii săi, exprimați în cupru (Cu)	0,5 mg/l	
9. Nichel și compușii săi, exprimați în nichel (Ni)	0,5 mg/l	
10. Zincul și compușii săi, exprimați în zinc (Zn)	1,5 mg/l	
11. Dioxine și furani, definite ca suma dioxinelor și furanilor individuali, evaluați conform anexei I	0,3 ng/l	

Până la 1 ianuarie 2008, autoritatea competentă poate acorda derogări pentru total solide în suspensie pentru instalațiile de incinerare existente, cu condiția ca permisul să prevadă ca 80% din valorile măsurate să nu depășească 30 mg/l și nici una din aceste măsurători să nu depășească 45 mg/l.

ANEXA V

VALORI LIMITĂ ALE EMISIILOR ATMOSFERICE

a) Medii zilnice

Pulberi totale	10 mg/m ³
Substanțe organice în stare de gaz sau vapori, exprimate în carbon organic total	10 mg/m ³
Acid clorhidric (HCl)	10 mg/m ³
Acid fluorhidric (HF)	1 mg/m ³
Dioxid de sulf(SO ₂)	50 mg/m ³
Monoxid de azot (NO) și dioxid de azot (NO ₂) exprimate în dioxid de azot pentru instalațiile de incinerare existente a căror capacitate nominală este mai mare de 6 tone pe oră sau pentru noile instalații de incinerare	200 mg/m ³ *
Monoxid de azot (NO) și dioxid de azot (NO ₂) exprimate în dioxid de azot pentru instalațiile de incinerare existente a căror capacitate nominală este mai mică sau egală cu 6 tone pe oră.	400 mg/m ³ *

* Până la 1 ianuarie 2007 și fără a aduce atingere legislației comunitare relevante, această valoare limită de emisie pentru NO_x nu se aplică instalațiilor care incinerează doar deșeurile periculoase.

Autoritatea competentă poate acorda derogări pentru NO_x pentru instalațiile de incinerare existente:

- a căror capacitate nominală este mai mică sau egală cu 6 tone pe oră, cu condiția ca permisul să prevadă ca mediile zilnice să nu depășească 500 mg/m³, până la 1 ianuarie 2008;
- a căror capacitate nominală este mai mare de 6 tone pe oră, dar mai mică sau egală cu 16 tone pe oră, cu condiția ca permisul să prevadă ca mediile zilnice să nu depășească 400 mg/m³, până la 1 ianuarie 2010;
- a căror capacitate este mai mare de 16 tone pe oră, dar mai mică de 25 de tone și care și care nu produce ape reziduale, cu condiția ca permisul să prevadă ca mediile zilnice să nu depășească 400 mg/m³, până la 1 ianuarie 2008.

Până la 1 ianuarie 2008, autoritatea competentă poate acorda derogări pentru pulberi, pentru instalațiile de incinerare existente, cu condiția ca permisul să prevadă ca mediile zilnice să nu depășească 20 mg/m³.

b) Medii pentru o jumătate de oră

	(100%) A	(97%) B
Pulberi totale	30 mg/m ³	10 mg/m ³
Substanțe organice în stare de gaz sau de	20 mg/m ³	10 mg/m ³

vapori, exprimate în carbon organic total		
Acid clorhidric (HCl)	60 mg/m ³	10 mg/m ³
Acid fluorhidric (HF)	4 mg/m ³	2 mg/m ³
Dioxid de sulf (SO ₂)	200 mg/m ³	50 mg/m ³
Monoxid de azot (NO) și dioxid de azot (NO ₂) exprimate în dioxid de azot pentru instalațiile de incinerare existente a căror capacitate nominală este mai mare de 10 tone pe oră sau pentru noile instalații de incinerare	400 mg/m ³ *	200 mg/m ³ *

*Până la 1 ianuarie 2007 și fără a aduce atingere legislației comunitare relevante, această valoare limită de emisie pentru NO_x nu se aplică instalațiilor care incinerează doar deșeurile periculoase.

Până la 1 ianuarie 2010, autoritatea competentă poate acorda derogări pentru NO_x pentru instalațiile de incinerare existente cu o capacitate nominală între 6 și 16 tone pe oră, cu condiția ca media pentru o jumătate de oră să nu depășească 600 mg/m³ pentru coloana A sau 400 mg/m³ pentru coloana B.

c) Toate mediile din perioada de eantionare de minimum treizeci de minute și maximum opt ore

Cadmium și compușii săi, exprimați în cadmiu (Cd)	total 0,05 mg/m ³	total 0,1 mg/m ³ *
Taliu și compușii săi, exprimați în taliu (Tl)		
Mercur și compușii săi, exprimați în mercur (Hg)	0,05 mg/m ³	0,1 mg/m ³ *
Stibiu și compușii săi, exprimați în stibiu (Sb)	total 0,5 mg/m ³	total 1 mg/m ³ *
Arsenic și compușii săi, exprimați în arsenic (As)		
Plumb și compușii săi, exprimați în plumb (Pb)		
Crom și compușii săi, exprimați în crom (Cr)		
Cobalt și compușii săi, exprimați în cobalt (Co)		
Cupru și compușii săi, exprimați în cupru (Cu)		
Magneziu și compușii săi exprimați în magneziu (Mg)		
Nichel și compușii săi, exprimați în nichel (Ni)		
Vanadiu și compușii săi, exprimați în vanadiu (V)		

* Până la 1 ianuarie 2007, valorile medii pentru instalațiile existente al căror permis de exploatare a fost emis înainte de 31 decembrie 1996 și care incinerează doar deșeurile periculoase.

Aceste medii se aplică de asemenea emisiilor de metalele grele și compuși ai lor în stare de gaz sau vapori.

d) Valorile medii trebuie măsurate pe o perioadă de eantionare de minimum 6 ore și maximum 8 ore. Valoarea limită de emisie face trimitere la concentrația totală de dioxine și furani calculată pe baza conceptului de echivalență toxică conform anexei I.

Dioxine și furani	0,1 ng/m ³
-------------------	-----------------------

e) **Următoarele valori limită de emisie nu trebuie depășite pentru concentrația de monoxid de carbon (CO) în gazele de ardere (în afara fazelor de demaraj și oprire)**

- 50 miligrame/m³ de gaze de ardere ca medie zilnică;
- 150 miligrame/m³ de gaze de ardere pentru cel puțin 95% dintre toate măsurătorile corespunzătoare unor medii pentru zece minute, sau 100 mg/m³ de gaze de ardere pentru toate măsurătorile corespunzătoare unor medii pentru treizeci de minute efectuate în cursul unei singure zile de 24 de ore.

Autoritatea competentă poate acorda derogări pentru instalațiile de incinerare utilizând tehnologia patului fluidizat, atâta timp cât derogarea prevede o valoare limită de emisie de 100 mg/m³ (media orară) pentru monoxidul de carbon (CO).

f) **Statele membre pot adopta dispoziții care să reglementeze derogările prevăzute în prezenta anexă.**

ANEXA VI

Formulă pentru calculul concentrației de emisie la procentajul standard al concentrației de oxigen

$$E_S = \frac{21 - O_S}{21 - O_M} \times E_M$$

E_S = concentrația de emisie calculată la procentajul standard al concentrației de oxigen

E_M = concentrația de emisie măsurată

O_S = concentrația de oxigen standard

O_M = concentrația de oxigen măsurată